

[Anna Dorith Skriver.]

Begrundelse.

Dygtige jordemødre er et af de vigtigste led i den forebyggende sundhedstjeneste. For mor og barn er det af afgørende fysisk og psykisk betydning at have professionel og forstående hjælp ved fødslen. Derfor er det foruroligende at høre, at forholdene om jordemoderuddannelsen efter forlydende i dagspressen er utilfredsstillende tilrettelagt.

For at betrygge barnet og den fødende og for at undgå de såkaldte maskinfødsler er det nødvendigt, at samfundet sørger for at uddanne dygtige jordemødre i tilstrækkeligt antal.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (14/6 76):

Eleverne ved rigshospitalets jordemoder-skole har givet udtryk for en række efter deres opfattelse utilfredsstillende forhold ved jordemoderskolen bl.a. gennem et såkaldt „åbent brev“ til mig og ved at „nedlægge arbejdet“ den 1. juni. Repræsentanter for eleverne har endvidere ved et møde hos mig haft lejlighed til nærmere at uddybe de problemer, de har peget på.

For at imødekomme mangelen på jordemødre blev optagelseskapaciteten ved jordemoderskolen pr. 1. april i år fordoblet fra hidtil 30 nye elever om året til 60 elever, og for at forbedre uddannelsen blev undervisningen ved skolen allerede den 1. oktober 1975 tilrettelagt efter den ny uddannelsesplan, som indeholder mere teoretisk undervisning og mindre praktisk uddannelse end den hidtidige plan. Det indebærer, at vi om nogle år kan råde over væsentlig flere og bedre uddannede jordemødre, end det hidtil har været tilfældet, og jeg er ganske enig med spørgeren i, at dette vil være et væsentligt led i den forebyggende sundhedstjeneste.

De ressourcer, rigshospitalet har fået stillet til rådighed fra 1. april i år for at kunne gennemføre uddannelsen efter den nye plan for det større antal elever, er nøje afpasset i forhold hertil. Fordoblingen af optagelseskapaciteten indebærer imidlertid ikke en samtidig fordobling af elevbestanden ved skolen. Det nås først om 2 år med 180 elever om året. I år stiger bestanden kun fra 90 til 120 elever, altså en stigning på ca. 30 pct. I forhold hertil har skolen fået en udvidelse af den faste lærerstab med i alt

4 personer — hvortil kommer øgede bevil-linger til timelærere — i forhold til den eksisterende lærerbestand på 5 personer plus professoren i obstetrik. Denne udvidelse, der er større end svarende til stigningen i elevbestanden, skulle efter min opfattelse muliggøre en gennemførelse af undervisningen for det større antal elever, uden at der skulle opstå problemer. Klassekvotienten, hvis størrelse jordemoder eleverne er utilfredse med, ligger mellem 30 og 38, og det har den gjort i flere år. Der er således ikke sket nogen ændring i dette forhold i forbindelse med udvidelsen, og det var heller ikke meningen. Skulle klassekvotienten sænkes, måtte det i et vist omfang medføre dublering af klasserne med deraf følgende større lærerbehov.

Jordemoder eleverne har endvidere peget på lærerkræfternes manglende pædagogiske uddannelse. Det er rigtigt, at der ikke findes pædagogiske kurser specielt for undervisende jordemødre. Der er imidlertid fremsat forslag herom i en af uddannelsesnævnet for sundhedsvæsenet afgivet betænkning, som undervisningsministeriet har udtalt sig positivt om. Men løsningen af disse problemer vil herefter blive taget op til overvejelse i indenrigsministeriet.

De øvrige problemer, som jordemoder eleverne har peget på — dårlig planlægning og dårligt koordineret uddannelse, deres uhensigtsmæssige tidsforbrug under uddannelsen og manglende eller forældede undervisningsmidler — er problemer, der må løses lokalt som ved enhver anden uddannelsesinstitution inden for rammerne af de resourcer, der nu engang er stillet til rådighed.

For så vidt angår problemerne omkring en udstationering af eleverne i en del af uddannelsesperioden ved fødeafdelinger ved andre hospitaler end rigshospitalet vil jeg gerne bemærke, at det hele tiden har været en forudsætning for udvidelsen af elevantallet ved jordemoderskolen, at en del af uddannelsen skulle finde sted ved andre hospitaler. De praktiske problemer omkring etablering af en sådan udstationeringsordning er da også taget op til overvejelse i indenrigsministeriet, der varetager forhandlingerne med de kommunale sygehusejere herom, og jeg må selvsagt gå ud fra, at man når frem til en løsning, inden en udstationering bliver aktuel.